

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΟΔΩ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ ΑΡ. 27	ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ Από της 1ης Ιανουαρίου ή της Ιουλίου Έν τῷ ἔσωτ. ἀρ. 8. Έν τῷ ἔξωτ. ἀρ. 8	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ
-------------------------------------	---	---

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τῶν φαινομένων τῆς τηλεπαθείας, ὑπὸ Ἰωάννου Σκαλισσοῦνη.
— Ἀκαθαρσία ἐν οἴκῳ, ὑπὸ Μιχ. Γαλανοῦ. — Τοῦ ἐν ἁγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὑπὸ Ἀλεξ. Σκαθίου τοῦ
Παπαδιαμάντη. — Ὁ Μωϋσῆς, ὑπὸ Χριστοφ. Β. Τγγλέση ἄρχιμ.—
Ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγομία, ὑπὸ Τιμοθ. Ἀναστασίου.
— Παικίλ. — Οἱ διδόντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς ἡ Ἀναπλαστικὴ
κατὰ τὴν προσηγῆ ἐβδομάδα. — Κυριακὸν ἡγοστολικὸν καὶ Εὐαγ-
γελικὸν ἀνέγνωμα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ

Β'.

— Ἐπιτρέψατέ μοι, πρὶν οὐδὲ εἶπω τὰς περὶ σπι-
ριτισμοῦ ἰδέας μου, νὰ σᾶς γνωρίσω τὰς πεποι-
θήσεις μου περὶ ἄλλης συγγενοῦς θεωρίας, τῆς τη-
λεπαθείας. Πρὸ πολλῶν αἰώνων παρετηρήθησαν
σπουδαῖά τινα γεγονότα, ἔχοντα χαρακτῆρας ὅλως
ἰδιουθιμοῦ καὶ μὴ ἐπιδεχόμενα ἐξήγησιν τινα ἐν
τῇ σφαίρᾳ τῶν φυσικῶν νόμων. Ἡ προαισθησις συμ-
βάντος τινὸς καὶ ἡ πραγμάτωσις τῆς προαισθήσεως,
— ἡ ἀπὸ μακρόθεν συναίσθησις γεγονότος τινὸς,
νόσου ἢ θανάτου ἢ ἄλλου συμβάματος, ἀποδεικνυ-
όμενον ἀκολούθως ὡς λαθόντος χώραν πραγματι-
κῶς, — ἡ καθ' ἕπνον αἰσθησις γεγονότος ἐπισυμβάν-
τος ἢ μετ' οὐ πολὺ πραγματοποιήτου. Τὰς προαι-
σθήσεις ταύτας καὶ οἶονεὶ προφητικὰς προγνώσεις
θεώρουν πάντες μέχρι τῶν μέσων τοῦ καθ' ἡμᾶς
αἰῶνος ὡς περιέργους συμπτώσεις, μηδένα ἔχουσας
σύνδεσμον μετὰ τῶν συμβαινόντων. Ἄλλ' ὁ ἀριθ-
μὸς τοιούτων συμπτώσεων ἐφάνη τοσοῦτον μέγας
εἰς τινὰς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ παρατηρητῶν, ὥστε ἀπε-
φασίσθη ἡ μετὰξὺ αὐτῶν σύστασις συνεταιρισμοῦ
ὑπὸ τὸ ὄνομα, «Ἐταιρεία τῶν ψυχικῶν ἐκζητήσεων
καὶ ἐρευνῶν», σκοποῦντος τὴν περισυλλογὴν καὶ
μελέτην τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γεγονότων.

Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ καταβληθεῖσα ὑπὸ τῶν με-
λῶν τῆς Ἐταιρείας ἐργασία πρὸς βεβαίωσιν καὶ
συλλογὴν τοιούτων τηλεπαθείας γεγονότων καὶ φαι-
νομένων. Καταπληκτικώτερα δὲ ἡ καταβληθεῖσα
προσοχὴ πρὸς ἀκριβῶσιν τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς
ἀληθείας τῶν γεγονότων, μὴ ἐγγραφόμενων εἰμὴ
τῶν βεβαιουμένων ὑπὸ προσώπων γνωστῆς φιλα-
ληθείας καὶ τιμότητος καὶ ἀπληγμένων πάσης
προλήψεως.

Εἰς τῶν λόρδων ἐμαρτύρει ὅτι, καθ' ὃν χρόνον αἱ
Ἰνδία δὲν συνεδέοντο τηλεγραφικῶς μετὰ τῆς Εὐ-
ρώπης, συνησθάνθη νύκτα τινὰ βαθυτάτην λύπην
ὡς ἐκ δυστυχίματος ἐπισυμβάντος τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ, κατοικοῦντι εἰς τὰς Ἰνδίας, καίτοι λαθὼν τὴν
προτεραιαν εἰδήσεις περὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ υγείας.
Μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἐπιστολαὶ ἀνήγγειλαν τὸν
θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ ἐπισυμβάντα ἀκριβῶς κατὰ
τὴν νύκτα καὶ ὥραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἄνευ προθα-
νοῦς αἰτίου προησθάνθη, ὅτι μέγα δυστύχημα
συνέβη εἰς τὸν ἀδελφόν.

Ἄτερος προησθάνθη ὅτι ἐν τῶν ὑγιῶς ἐχόν-
των τέκνων του θά ἀπέθνησκε τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἡ
προαισθησις ἐπραγματώθη.

Ἡ δεσποινὶς Κούρτης εἶδε καθ' ἕπνον ὅτι φίλην τῆς
ἐκ Μαγχεστρίας πεσοῦσα ἔθραυσε τὸν πόδα, τὸ δ' ἐ-
νύπνιον ἐγνώρισε τὴν πρῶταν εἰς τὰ μέλη τῆς οἴκο-
γενείας τῆς καὶ εἰς ἄλλας κυρίας· μετὰ δύο δ' ἡ-
μέρας ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἐνυπνίου ἡ
φίλη τῆς Μαγχεστρίας ἐξερχομένη ἀπὸ τὸ θέατρον
καταπεσοῦσα ἔθραυσε τὸν πόδα. Εἰς τὰ φαινόμενα
ταῦτα ἀπεδόθη ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς τηλεπαθείας,
ὡς ἐκ τῆς μακρόθεν προαισθήσεως τῶν συμβαι-
νόντων.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Yorkshire εὕρισκόμενος εἰς Νέαν
Ζελάνδην, συνενοήθη μετὰ φίλων του νὰ μεταβῆ
δι' ἀκατίου εἰς θέσιν τινὰ πρὸς κωνηγεσίαν. Κατα-
κλιθεὶς ἀφ' ἑσπέρας, ἐνόμισεν ὅτι καθ' ἕπνον φωνή

τις τῆ εἶπε, «Μὴ ὑπάγῃς ἄβριον εἰς τὴν κιννηγεσίαν μετὰ τῶν φίλων σου.» Ἐκ τούτου ἀπεφάσισε νὰ μὴ συνοδεύσῃ τοὺς φίλους του, καὶ προσποιήθη ἀδιανοήτως. Τὸ φέρον τοὺς φίλους ἀκάτιον ἀνετράπη καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἐπνίγησαν.

Ὁ ἰατρός Ἐρικούρ ἐξεβῶν μετὰ τῆς συζύγου του εἰς περίπατον τὴν 14 Ἀπριλ. 1895 περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ. ἔβαλε κατὰ νοῦν ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐκραγῇ πυρκαϊὰ εἰς τὸν οἶκόν του. Οὐδὲν εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του, ὅπως μὴ ἐκφοβίσῃ αὐτήν, ἀλλ' ὁ ἰατρός ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν πῶς σήμερον κατὰ πρώτην φορὰν μοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα τῆς πυρκαϊᾶς; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο τοῦ ἔγεινε πειρασμός, καὶ ὁ περίπατος ἐσυντομεύθη. Πλησιάζοντες εἶδον καπνὸν μαῦρον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς καπνοδόχου παρακειμένης οἰκίας καὶ μετ' ὀλίγον εἶδον καὶ τὸν ἴδιον οἶκον καίωμενον.

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν Λίγκολν ἀνειρεύθη τὴν προηγουμένην τοῦ φόνου του νύκτα ὅτι κατερχόμενος τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας του, ἔβλεπε τοὺς τοίχους περιβεβλημένους μαῦρα, τοὺς δὲ ὑπὲρ τῶν ἐνδεδυμένων μὲ μαύρας στολὰς. Ἐρωτήσας ἕνα ἐξ αὐτῶν περὶ τοῦ αἰτίου τοῦ πένθους «Ἐφόνευσαν τὸν πρόεδρον», τῷ ἀπεκρίθη. Ἀνέφερε τὸ ὄνειρον εἰς τὴν σύζυγον, ἥτις τὸν ἰκέτευσε νὰ μείνῃ πλησίον τῆς τῷ ἐσπέρας. Ἀλλὰ μὴ θέλων νὰ φαίνεται ὅτι ἐνδοίει ἐξ ἀδυναμίας πιστεύων εἰς τὰ ὄνειρα μετέβη τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ θέατρον, ἐνθα καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Γζῶν Οὐίλκες, ὅστις πιθανῶς ἐμελέτα τὸ ἐγκλημα, καθ' ὃν χρόνον ἀνειρεύετο ὁ πρόεδρος.

Ἀπεκρύθη ἀπὸ τῆς γηραιᾶς μητρὸς τοῦ Ριουδέλ ὁ θάνατος τοῦ υἱοῦ τῆς μακρὰν αὐτῆς διαμένοντος· ἀλλ' ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας εἶπεν εἰς τὸν ἄλλον υἱὸν τῆς, ἵνα γὰρ νὰ ἐπισκεφθῆς τὸν ἀδελφόν σου, διὰτι ἔχω προαίσθησιν τίνα σήμερον οὐχὶ εὐχάριστον δι' αὐτόν.

Ὁ Μάρκελλος Σερεζῶδ διηγείται ὅτι διαμένων εἰς τὸ πολίχνιον τοῦ Βιβαράν ἐπεχείρησε πεζοπορίαν εἰς τὸ βουνόν. Ἦτο ὡραία ἡμέρα· τὴν προτετραίαν δὲ εἶχε λάβει εὐχάριστους εἰδήσεις περὶ τῶν γονέων του, κατοικούντων εἰς Κερσὺ. Περιπατῶν ἠσθάνθη αἰφνης ὅτι ἐκτυπήθη εἰς τὸν τράχηλον. Ἐσταμάτησε, καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῆ, ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας· «Κάποιον δυστύχημα συνέβη· θὰ ἔχω τηλεγράφημα εἰς τὴν πόλιν». Ἐκύτταξε τὸ ὠρολόγιόν του, καὶ ἡ ὥρα ἦτο τέσσαρες. Πάραυτα, ὡς νὰ ἐσπρώχοντο ἀπὸ δυνάμιν τίνα, ἐπανερχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καὶ εὕρισκε τηλεγράφημα παραδοθὲν κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν, δι' οὗ τῷ ἀνηγγέλετο ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς του ἐκ κεραυνοδόλου ἀποπληξίας.

Συλλέξαντες χιλιάδας χιλιάδων τοιοῦτων γεγονότων ἐφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ τηλεπα-

θικά φαινόμενα δὲν ἐξηγοῦνται διὰ τῆς ὑποθέσεως ἀπλῆς συμπτώσεως, ἀλλὰ μαρτυροῦσι πνευματικὴν δύναμιν προγνώσεως ἢ μυστηριώδους αἰσθησεως τῆς ψυχῆς τῶν μακρὰν γενομένων διὰ τῶν ὅλων ὄλων ἀγνώστων καὶ ἀκαταλήπτων.

Ὁ πολὺς μετὰ τῶν φυσιοδιφῶν τῆς Ἀγγλίας Οὐάλλας, ὁ συνεργάτης καὶ ὁμόφρων τοῦ Δαρβίνου, μελετήσας ἐπὶ τῶν τηλεπαθικῶν φαινομένων καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τινῶν ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων, συνέγραψεν ὀγκώδη καὶ σπουδαίαν συγγραφήν ὑπὸ τὸν τίτλον, «τὰ θαύματα τοῦ νέου πνευματισμοῦ», ἐν ᾧ ἀναφέρει τὰς περὶ αὐτῶν γνώμας καὶ δοξασίας τῶν ψυχιάτρων Δ^{ος} Μάγιου, Λές καὶ Δ^{ος} Χαδοῦκ, παραδεχομένων τὴν μυστηριώδη μεταβάσιν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τὴν ἐπιδεικτικότητα τῆς ψυχῆς εἰς πρόγνωσιν συμβησομένου γεγονότος ἢ ἐντυπώσεως τοῦ μακρὰν συμβαινόντος.

Τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐρευνῶν τῆς Ἀγγλικῆς εταιρείας ὑπῆρξαν ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαῖα, ὥστε καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ καθηγητοῦ τῶν φυσιολογικῶν ἐπιστημῶν Ρισὲ συνεστάθη ὁμοίᾳ, δημοσιεύουσα τὸ γνωστὸν περιοδικὸν «Χρονικὰ τῶν ψυχολογικῶν ἐρευνῶν», εἰς ὃ συνεργάζονται πολλοὶ τῶν γνωστῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀνθρωπολόγων.

Ἡ μελέτη αὐτῆ τῶν τηλεπαθικῶν φαινομένων ἐννοχεῖ καὶ διαφωτίζει τὰς πειραματικὰς καὶ ἀπὸ ἀποδείξεις περὶ τῆς πνευματικότητος τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως. (Ἐπεταί τὸ τέλος.)

Ἰωάν. Σκαλτσούνης

ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΙ ΕΝ ΟΙΚΩ.

Δὲν πρόκειται περὶ ἀκαθαρσιῶν ὕλικῶν, βρατῶν, ἀπ' ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι φαίνονται εἰς τὴν αὐλήν, εἰς τὴν σκάλαν, εἰς τὸ μπαλκόνι, εἰς τὸν διάδρομον, εἰς τὴν σάλαν, εἰς τὴν κουζίαν, εἰς τὰ πατώματα, εἰς τοὺς τοίχους, εἰς τὴν ὄροφν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἠθικῶν τῆς ψυχῆς ἀκαθαρσιῶν, αἱ ὁποῖαι ρυπαίνουσι καὶ μολύνουσι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας. Συμβάνει τῇ ἀληθείᾳ κἄτι τι ἀλλόκοτον εἰς τὴν ἑσπέρην μας, τὸ ὅποιον κατὰ ἕν μέρος χρωσταίεται εἰς διαστροφήν καὶ ἐξαχρείωσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἑπιπολαιότητα καὶ ἀπροσεξίαν, αἵτινες εἰνε τὰ ἀποτελέσματα θλιβερᾶς ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας.

Αἱ οἰκογένειαι τῆς σήμερον εἰνε μὲ νοσηρὰν σχεδὸν ἑμπάθειαν προσηλωμέναι εἰς ὃ, τι ἀφορᾷ τὴν φαινομένην καὶ αἰσθητὴν καθαριότητα τοῦ οἴκου.

Καθημερινῶς σκουπίσματα, ξεσκονίσματα, τινάγματα, καὶ δευτέραι, τρίται, τετάρται ἐπιθεωρήσεις μὴπως ἀνακαλυφθοῦν μόρια σκόνης, κατὰ τῶν ὁποίων εἰνε κηρυγμένοι πόλεμος ἀδιάλειπτος καὶ ἀδιάλλακτος.

Καὶ ἔπειτα προσοχὴ μὴ στάξῃ που λάδι, μὴ χυθῇ ποῦποτε καφές, μὴ σχηματισθῇ ποῦποτε λεκέ, καὶ συστάσει

περὶ τούτου, καὶ συγκινήσεις διὰ τοῦτο, καὶ κραυγαὶ καὶ χαλκασμὸς κόσμου, ἐν ποτὶ τι τούτων συμβῆ, καὶ τὸ σπουγγαρι πάντοτε ἔτοιμον, καὶ ἡ βιούρτα εἰς κίνησιν, καὶ ἡ ποτάσα εἰς ἀρωγὴν. Ἀνεξαρτήτως δὲ τούτου, εἶτε λακίς ὑπάρχει, εἶτε ἐκ καθαριότητος τὸ πάτωμα ἀκόμη λάμπει, συχρὰ εἰς ἐνέργειαν εἶνε τὸ σπουγγαρισμα καὶ ἀνασκουμπώνονται τὰ χέρι καὶ εἰς πλήμμυραν βαπτίζονται τὰ πόδια, καὶ ἀνοικτὰ μένουσι τὰ παράθυρα, καὶ μ' ἕνα νερὸ παίρνεται τὸ πάτωμα, καὶ μὲ δεύτερον ἔπειτα, καὶ μὲ τρίτον ἔτι, καὶ τὸ πάτωμα διαδέχονται αἱ θύραι, καὶ τὰς θύρας τὰ παράθυρα, καὶ εἶτα μπαλκόνια, ταρατσαί, σκάλαι, κἀγκιλαι, αὐλαί, καὶ ἀναστατωμένη πλέον διη τοῦ σπιτιοῦ ἡ ἐπιπέσσις, καὶ ἕλη αὐτὴ ἡ φασαρία καθὲ τόσον, καὶ ρευματισμοὶ ἐκ τούτου, καὶ πνευμονίαι, καὶ πλειριτώματα καὶ ὑγείας ἐκκαλιώσεις καὶ ζωῆς καταστροφαι.

Ταῦτα δὲ πάντα διὰ τί; Ἐν ὀνόματι τῆς καθαριότητος τοῦ οἴκου, ἀμέτρως ἐκπληρουμένης καὶ καθ' ὑπερβολήν. Ὅχι· πλέον πρὸς ὑγίαν, ὄχι πρὸς εὐπρίκειαν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίδειξιν, πρὸς ματαιοφροσύνην, πρὸς μωρίαν, πρὸς αὐτοτιμωρίαν.

Καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν παράστασιν μας ἡ αὐτὴ ἀγρυπνος προσοχὴ τὴν οἰκογενεὶαν κατέχει.

Μὰς ἐπισκέπτεται κανεὶς; Ποῖα στενοχωρία, ἐν μὰς κατέλαθεν ἀσιγυριστοῦς! Ποῖα ἱρυσήματα καὶ συγχύσεις καὶ τραυλισμοὶ καὶ συγγνώμης αἰτήσεις, καὶ πῶς μὰς εὐρήκες ἔτσι, καὶ πῶ πῶ πῶ! τί ντροπαίς! τί χάλικ! καὶ τόσα ἄλλα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μυριστόν δὲν θὰ ἐλέγχαμεν, καὶ ἂν ἐπ' αὐτοπόρῳ συνέλαμβανόμεθα κλέπτοντες ἢ ἀσχημονοῦντες. Καὶ πλέον ὅς του πλοῦσιματα καὶ ἀσπουσίματα καὶ κτανίσματα καὶ πουδραρίσματα καὶ μυρωδιαις, καὶ κατὰ μέτωπον εἰς τὸν καθρέπτην καὶ κατὰ κρῶταρον δεξιόν, καὶ κρῶταρον ἀριστερόν, καὶ καθρέπτης ἄμα ἄλλος πρὸς θεώρησιν καὶ τῶν ὀπίσω, καὶ κύτταγμα ἐναγωνίων μὴ τι ἐκ τῶν τῆς ἐνδυμασίας μας φέρη καὶ τὴν παραμικρὰν ἔστω καὶ ἀδιόρατον λέραν, καὶ πύταγμα τοῦ κολλάρου αὐτοῦ, διὰτι ἐνδεχόμενον ἴσως νὰ φανῇ ὅτι εἶνε ὕλιγον λερωμένος, καὶ παροξυσμὸς κατὰ τῆς ἱκετίας ἐκείνης, διὰτι κἄτι τι ὡσάν σκιὰ λεπτὴ-λεπτὴ εἶνε ἐκαὶ εἰς τὴν ἄκραν, τὸ ὅποιον διὰ νὰ ἴδῃ κανεὶς, πρέπει νὰ κολλήσῃ τὰ μάτια του ἐπάνω, καὶ μίαν ἐξέτασις λεπτομερῆς καὶ ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα, τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα, μὴ ἔχουν εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὰ χέρι, εἰς τὸ καπέλλον καὶ εἰς τὸ ἐνδυμα κημίαν κηλίδα, ἂν τὰ παπούτσιαι εἶνε ξεσκονισμέναι καλὰ, τὸ μαντήλι καθαρὸν, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Κατακρίνω τὴν καθαριότητα; Ὅχι. Τὴν ἐγκρίνω καὶ τὴν ἐπαίνω. Ἀλλὰ μέφομαι τὴν μονομερῆ ἀφοσίωσιν πρὸς καθαριότητα τῶν πραγμάτων τοῦ οἴκου, πρὸς καθαριότητα τοῦ δέρματος μας καὶ τοῦ ἐνδύματός μας, χωροῦσαν μέχρις ὑπερβολῆς γελοίας ἄμα καὶ θλιβερᾶς, ἐνῶ τυφλώττομεν διὰ τὴν κατάστασιν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ψυχῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἠθικῆς καθαριότητος, καὶ ποσῶς δὲν χαμπαρίζομεν δι' αὐτὴν. Καὶ ὑπομονή, ἐν αὐτῷ ἦτο μόνον, ἢ ἀδιαφορία. Ἀλλ'

ὑπο ἀδιαφορία πρὸς τὴν ἠθικὴν καθαριότητα, ἐκαὶ κατ' ἀνάγκην τελείται ἐργασία ἀκαθαρσίας ἢ ἠικῆς, πρὸς παραγωγήν, πρὸς ἐπίτασιν καὶ πρὸς μεταδόσιν αὐτῆς, καὶ ἡ ἐργασία αὕτη ἀποτελεῖ δυστυχῶς σήμερον τὴν ἱστορίαν ὀλοκλήρων οἰκογενειῶν.

Τι ἔπρεπε νὰ κάμνουν ἀνὴρ καὶ γυνὴ, ἐρχόμενοι εἰς γάμον; Νὰ ζητοῦν τὸν ἀμοιβαῖον καθαρισμὸν τῶν. Πῶς; Καθαρίζοντες τὰς καρδίας τῶν, ἀγιαζόντες τὰ πνεύματά τῶν, ἀποβάλλοντες τὰ πάθη τῶν, ἀποσπώντες ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν τὰ ἐλαττώματά τῶν. Τι δὲ κάμνουν αὐτοὶ! Τυφλώττομεν ὁ καθὲς πρὸς τὰς ἀτελείας καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ἑτέρου. Ὅχι· δὲ μόνον τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν ἐκωνίζονται νὰ ἀφαιρέσουν ἐν τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ συνεργάζονται εἰς τὸ πῶς νὰ φορτωθοῦν περισσοτέρως.

Ἐπάρχουν μεταξὺ ἀνδρῶν ὀμοί, ἐρίδες, παρεξίκασι, ὕβρεις, διαπληκτισμοὶ, καπρίτσια, ψεῦδη, ἀπάται, δόλοι, μικροεκδικήσεις, ἀλληλοεξευτελισμοί· ὑπάρχουν μεταξὺ αὐτῶν κοιναὶ ὀρμαὶ πρὸς ματαιότητα, πρὸς ὑπερηφάνειαν, πρὸς ἐπίδειξιν, πρὸς σπατάλην, πρὸς καλλωπισμοὺς, πρὸς φιλαρεσκίαις πρὸς λήθην τῆς ἐκκλησίας, πρὸς καταφρόνησιν τῆς θρησκείας· ὑπάρχουν ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν κόλασιν τῶν γυναικῶν τῶν, γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν γέννηαν τῶν ἀνδρῶν τῶν, ὁ εἰς διευθυνόμενος πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὁ ἕτερος τραβῶν κατὰ τὴν δύσιν, ὁ εἰς ἐξομῶν πρὸς νότον, καὶ ὁ ἄλλος ἀσπληθατούμενος πρὸς βορρᾶν, ἀνίκανοι νὰ συνεννοηθῶσι, ν' ἀγαπηθῶσιν ἢ νὰ γείνωσιν ἀπλῶς ὑποφρητοὶ εἰς τὸν ἕτερον, ἀνομίας τέκνα καὶ ἀμαρτίας, ἐστικτῶν δούλοι, ὀρέξεων ἐραϊαί, ἐν φρονητορείαις ζῶντες καὶ ἀδικίαις, ὄντα συναγαλαζόμενα, καὶ ὄχι πρῶσωπα συμβιοῦντα.

Τι λοιπὸν κάμνουν αἱ σύζυγοι οὗτοι;

Μεταξὺ αὐτῶν τελείται ἀμοιβαία διοχέτευσις καὶ ἐν ἀλληλοφόρτωμα ἠθικῶν ἀκαθαρσιῶν. Ἡμποροῦν νὰ κηθῆνται εἰς παλάτια, νὰ ἐποχῶνται εἰς ἀμάξια, τοῦ κοσμοῦ φορέματα νὰ ἐπιδεικνύουν, ἀπὸ κοσμήματα νὰ λάμπουν, μύρα νὰ σκορποῦν, γαλακτώδες τὸ δέγμα νὰ ἔχουν, γαντοφορμένον τὸ χέρι, ἀμιμπτον καὶ ἀσπιλον τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν· καὶ ὅμως τί εἶνε πράγματι, κατ' ἀλήθειαν, κατ' οὐσίαν, ὡς ψυχαί, ἥτις ὡς ἄνθρωποι;

Τι εἶνε; Ἀκαθαρσίαι, ἀκαθαρσίαι, ἀκαθαρσίαι. Καὶ τί κάμνουν διὰ τὰ τέκνα τῶν; Ἐν ἀκαθαρσίαις τὰ συμῶρον καὶ αὐτὰ.

Νέοι κομψοὶ καὶ τζέντελμαν, δεσποινίδαι τὴν μορφήν ἀθραὶ, τὸ παράστημα χαρίσσαι, τὴν φωνὴν γλυκεραί, τὴν ἐμφάνισιν αἰγλήσσαι, μὲ ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς εὐγενείας, μὲ τὸ πιάνο τῶν, μὲ τὰ γυλλιακά τῶν, μὲ τὴν τελείαν γυνῶσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ βιβλίου τῆς συμπεριφορᾶς, εἶνε δυνατόν ἐν τούτοις νὰ εἶνε οὐδὲν ἄλλο ἢ ζῶα ἀκάθαρτα. Πότε; Ἄν αἱ γονεῖς τῶν τοὺς ἐμόρφωσαν, καθὼς σήμερον ἐνοσοῦν μερικοὶ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων τῶν.

Ἐμόρφωσις τὸν υἱὸν σου ἐγώσιστην καὶ σκληρόν, διὰ τὸν ἐκυτόν του φροντίζοντα, διὰ τὸν κόσμον ὄλον πεντάρην μὴ δίδοντα, φιλανθρωπίαις ἐρημον, σωφροσύνης γυμνόν, δικαιο-

**Εἰς τὸ Γ' ἐν Ἀθήναις Παιδαγωγικὸν
Τμήμα 10-12 π. μ.**

Κυριακῇ 29ῃ Μαρτίου. Μουσικὰ ζυμαγα. Ἀρ. Μπουκιᾶς.
Συζητήσεις καὶ ἐκθέσεις. Τὰ μέλη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Κ.
Διαλησιᾶ.

Εἰς τὸ ἐν Κεραραῖς Τμήμα τῆς Ἀναπλάσεως
Σαββάτῳ 28ῃ Μαρτίου 7-8 ὁ κ. Π. Δουληγιέρης.
Κυριακῇ 29ῃ Μαρτίου 3 μ. μ. Δ. Παπαδόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Τῆς 5ῆς Ἀπριλίου 1898.

Τὰ τῆς αὐριον Κυριακῆς ἀνογνώσματα βλέπε εἰς τὸ
προηγούμενον φύλλον. Ἐνταῦθα δημοσιεύονται τὰ τῆς με-
τεπόμενης, ὅπως περιέρχονται ἐγκαίρως εἰς χεῖρας πάντων.

Κείμενον

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάν μου περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὡς
ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, 2 ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐνετείλα-
μενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέχτο ἀνεληφθῆναι.
3 οὓς καὶ παρέστησεν αὐτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολ-
λοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἐπισημάνοντας αὐτοῖς, καὶ λέ-
γων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγει-
λεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερουσαλὼν μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου, 5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισεν ὑμᾶς, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ
πολλὰς ταύτας ἡμέρας. 6 Οἱ μὲν οὖν συναλιθέντες ἐπιρώτων αὐτὸν
λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαλισταίνας τὴν βασιλείαν
τοῦ Ἰσραὴλ; 7 Ἐπεὶ δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινώσκειν χρόνους
ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ θέτει ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. 8 ἀλλὰ λήψασθε
δύναμιν, ἐπιθρόνους τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἑσσεσθε μοι
μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλῆμ, καὶ ἐν πόσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ,
καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. (Πράξ. Ἀποστ. Δ' 1-8).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

1 Ὁ Θεόφιλε, εἰς μὲν τὸ πρῶτον βιβλίον μου, ὅπερ σοὶ ἐπεμψα,
εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν μου, ἔκαμα λόγον ἐγὼ ὁ Λουκᾶς περὶ πάντων τῶν
ἔργων καὶ διδασκαλιῶν τοῦ Ἰησοῦ, 2 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ
καὶ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεώς του, ἣτις
ἐγένετο, ἀπὸ πρότερον διὰ συνεργίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐγνωστο-
ποίησεν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἀποστόλους τὰς τελευταίας του ἐν-
τολάς. 3 Εἰς δὲ τὸ δεύτερον τοῦτο βιβλίον μου κήμω λόγον περὶ τῶν
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπίσης μετὰ τὸ σταυρι-
κὸν κήθος του παρουσίασε τὸν ἐαυτὸν τοῦ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπληροφόρη-
σεν αὐτοὺς μετὰ προσηνῆ πιστήριον ὅτι αὐτὸς οὗτος ἀπέθανε καὶ ἀνέ-
στη καὶ ἦτο ζῶν, ἐξακολουθῶν ἐπὶ 40 ἡμέρας νὰ φαίνεται εἰς αὐτοὺς
καὶ νὰ τὸν βλέπωσι μετὰ τοὺς ἰδίους των ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ λέγῃ εἰς
αὐτοὺς τὰ ἀπορώτα εἰς τὴν βασιλείαν, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς συνιστᾷ
δι' αὐτοῦ. 4 Ὅτε δὲ κατὰ τὰς 40 ταύτας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναλήψεώς
του συνήγαγε καὶ συνανεστρέφετο μετὰ τοὺς μαθητὰς του ὁ Ἰησοῦς,
ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς παραγγέλιον νὰ μὴ χωρίζωσιν ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ, ἀλλὰ νὰ περιμένωσιν ἐκεῖ, ἕως ὅτου λάθωσι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸ ὅποιον δι' αὐτοῦ ὑπεσχέθη εἰς αὐτοὺς ὁ Οὐράνιος Πατὴρ. 5 Περὶ
τῆς ὑποσχέσεως ταύτης, εἶπε, μοῦ ἠκούσατε ἵ οὐκ ἔγω εἶπα. Σὺς
ἔγω εἶπα ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐβάπτισε τοὺς ἔλληντας
πρὸς αὐτὸν μετὰ νερόν, ἀλλὰ σὺς, δὲν θὰ περάσωσιν πολλὰς ἡμέρας, καὶ
θὰ βαπτισθῆτε μετὰ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οὐκ ἔχητε πλουτίαν τὴν χάριν
αὐτοῦ. 6 Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀπόστολοι, ἀκούοντες νὰ ἐμιλῆ εἰς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ ποθοῦντες νὰ ἐπικρατήσῃ
αὐτὴ εἰς τὴν γῆν, δὲν ἐγνώριζον πότε θὰ γίνῃ τοῦτο, συνηροίσθησαν
οἱ εἰς συμπῶνον καὶ ἠρώτων καὶ ἔλεγον εἰς αὐτόν Κύριε, παρακα-
λοῦμεν νὰ μᾶς εἴπῃς, ἐάν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον πρόκειται νὰ ἀπο-
καταστήσῃς τὴν βασιλείαν σου ἐν μέσῳ τῶν Ἑβραίων. 7 Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς. Δὲν ἀνήκει εἰς σὺς νὰ γνωρίζετε τοὺς
χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς τὴν περὶ τούτων γινώσκον δὲν τὴν ἐφανέρω-
σεν εἰς ἄλλους, ἀλλὰ τὴν διετήρησεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ οὐράνιου
Πατρός. 8 Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐνδιαφέρει σὺς εἶνε τοῦτο. Ὅθι λά-
θητε δύναμιν διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὅποιον θὰ ἐπέλθῃ εἰς σὺς,

Τύποις Ἰωάννου Νικολαΐδου.

καὶ θὰ εἶσθε μάρτυρες μου καὶ θὰ κηρύττητε τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ
εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς ἅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν
Σαμαρείαν καὶ εἰς ἅλην τὴν γῆν ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρου αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 5ῆς Ἀπριλίου 1898.

Κείμενον

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν
ὁ Λόγος. Ὁτός ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ
ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαθεν. Ἐγένετο ἄθρωπος ἀπεσταλμένος
παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης. Ὅσως ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν
ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ
ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν
τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν
οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἔξαιρέτων, οὐδὲ ἐκ θελήμα-
τος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεσάμμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅσων ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός) πλήρης χάριτος
καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων, Ὁ-
τός ἦν ἐν ἐμοί, ὁ ὅπιόν μου ἐργάμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι
πρῶτος μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. (Ἰωάν. κεφ. α' 1-17).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ὁ Λόγος ὑπῆρξεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δημιουργίας, καὶ ὁ Λόγος ἦτο
πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Λόγος ἦτο Θεός. Ὅτε ἤρξατο ἡ δημιουργία,
ἦτο πρὸς τὸν Θεόν ὁ Λόγος. Δι' αὐτοῦ ἐγίναν πάντα, καὶ δὲν ἔγινε
κανὲν ἐκ τῶν κτισμάτων ἀνευ αὐτοῦ. Ὁ Λόγος ἦτο πρόσωπον ζῶν,
καὶ εἰς αὐτοῦ ἦτο ἡ ζωὴ καὶ ἡ νόστις τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τοῦ Λό-
γου τὸ φῶς τοῦτο τῆς ζωῆς καὶ τῆς νοήσεως φέγγει εἰς τὰ ἔνεκα τῆς
πλάνης καὶ τῆς ἀμαρτίας σκοτεινὰ πνεύματα, καὶ τὸ σκοτίαι τοῦτο
τῆς πλάνης ἢ τῆς ἀμαρτίας δὲν ἔμικαν αὐτὸ, οὐδ' ἐπισκίασε τοῦ Λό-
γου τὸ φῶς. Ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ ὀνο-
μαζόμενος Ἰωάννης. Ὅσως ἦλθε μετὰ σκοπὸν νὰ κηρύξῃ περὶ τοῦ Λό-
γου, ὅστις εἶνε αὐτὸ τὸ Φῶς, ὥστε νὰ δύνανται διὰ τῆς ἀξιοπιστίας
μαρτυρίας τοῦ κηρύττου αὐτοῦ νὰ πιστεύσωσι πάντες. Ὁ Ἰωάν-
νης δὲν ἦτο τὸ Φῶς, ἀλλὰ τὸ Φῶς ἦτο ὁ Λόγος, περὶ τοῦ ὁποίου
ἀποστολὴν εἶχε νὰ μαρτυρήσῃ. Ὁ Λόγος ἦτο τὸ ἀληθινὸν Φῶς, τὸ
ὅποιον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ὁ Λόγος
ἦτο πανταχοῦ τοῦ κόσμου, ὡς Θεός, καὶ δι' αὐτοῦ ἐγίνεν ὁ κόσμος,
καὶ ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων δὲν τὸν ἐγνώρισεν. Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδικά
του πλάσματα, καὶ εἰς τὸν ἰδικόν του τῶν Ἑβραίων λαόν, καὶ οἱ ἄν-
θρωποι του δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸν ἀναγνωρίσωσιν. Ὅσοι δὲ τὸν ἀνε-
γνώρισαν, αὐτοὶ πιστεύσαντες εἰς τὸ ὄνομά του, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ
τὸ δικαίωμα νὰ γίνωσι τέκνα τοῦ Θεοῦ. Τὰ τέκνα δὲ ταῦτα δὲν
προῆλθον ἐκ φυσικῆς σαρκικῆς γεννήσεως, ὡς γεννῶνται σωματικῶς οἱ
ἄνθρωποι κατὰ τὴν φυσικὴν κλίσιν καὶ θέλησιν τῶν γονέων των,
ἀλλ' ἀνεγεννήθησαν πνευματικῶς ἐκ τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Λόγου,
ὅστις ἐσαρκώθη καὶ παρέστη μετὰ ἡμῶν γενόμενος ἄνθρωπος πλή-
ρης χάριτος καὶ ἀληθείας, καὶ τοῦ ὁποίου εὐεωρήσαμεν τὴν δόξαν,
ὅτε μεταμορφωθείς ἐξεδήλωσε τὴν δόξαν ταύτην, τὴν ὁποίαν περιβάλ-
λεται ἡ θεία ὑπόστασις του, ὡς γενόμενος μόνου ἐκ μόνης τῆς οὐσίας
τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Περὶ αὐτοῦ δὲ ὡς τοιοῦτου μαρτυρεῖ ὁ Ἰωάννης
καὶ ἔχει ἀποφανθῆ λέγων. Ὅσως, ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος, εἶνε ἐκεῖ-
νος, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε εἶπον ὅτι, καίτοι ἐγεννήθη κατόπιν μου καὶ
εἶνε κατὰ τὸ ἑνὸς μου, ὑπάρχει ὁμοῦ πρὸ ἐμοῦ, διότι ὑπῆρξε
πρὶν γεννηθῆναι ἐγώ. Καὶ ἡμεῖς δὲ οἱ ἀπόστολοι μαρτυροῦμεν περὶ τοῦ
ἐνανθρωπήσαντος Λόγου ὅτι ἐλάβομεν ἐκ τῶν χαρισμάτων του, ἐκ τῶν
ὁποίων εἶνε πλήρης ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐλλείψεως, καὶ δι' αὐτοῦ ἔτι ἐλάβο-
μεν τὴν πλήρη χάριν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου εἰς ἀντικατάστασιν
τῆς προφητείας ἀτελεστεράς δωρεᾶς τοῦ σκιώδους Νόμου διότι ὁ
σκιώδης νόμος ἐδόθη διὰ τοῦ Μωσέως, ὁ δὲ νόμος τῆς τελείας χάρι-
τος καὶ τῆς πλήρους ἀληθείας ἐγενε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κ. Α. Διαλησιᾶς